

L'atac dels lerrouxistes a la Ciutat

La majoria radical del nostre Ajuntament decreta'l saqueig de Barcelona

118 milions de pessetes malversats. — Ni les xifres ni les raons de les minories detenen les concupiscencies lerrouxistes. — Les minories salven la seva responsabilitat retirantse del saló després de votar

AGAFEUROS!!

Es tan gros, tan inoït, tan abominable lo succeït en la darrera sessió municipal, en la qual 25 regidors lerrouxistes han aprovat el dictamen criminós que adjudica an en Consal de Rivas el concurs de la portada d'aigues, que l'indignació de tots els ciutadans honrats, de tots els ciutadans decents, degenera fatalment en fastic, fàstic físic, fàstic insuperable.

No podia arribar més avall la majoria lerrouxista. Cap explicació honrada té la conducta d'aquests homes. No's tracta de un error, ni d'un favoritisme, ni d'una ilegalitat. Se tracta de quelcom pitjor que té el seu lloc en el codi penal i que està aquests dies en els llavis de tots els barcelonins. Tal com la majoria lerrouxista l'ha plantejada, la qüestió de les aigues no es una qüestió econòmica, ni una qüestió hídrica, ni una qüestió tècnica. Es una qüestió d'ungles, y res més.

Quan de les diverses proposicions presentades al concurs se trien les més dolentes y les més cares; quan s'accorda entregar per endavant 51 milions de pessetes, abans de tenir una gota d'aigua y sense cap mena de garantia; quan se vol contractar ab un concursant que està pròcessat per estafa, que hi passa un any y mig; a la Presó Celular y a qui el fiscal demana set o vuit anys de presiri; quan se faula obertament, descaradament, a les bases d'un concurs; quan se tapen les orelles davant de les múltiples y incontrôtables raons aduïdes per les minories; quan se porta conscientment Barcelona a la ruïna, cap raó, cap excusa honrada hi pot haver. Sols una explicació hi té cabuda: es la de que s'està robant miserablement a Barcelona; y qui defensa el robatori, es que hi té pà.

Els homes que cometien y el partit que tolera aquest delicto, han de perdre la darrera engruna de consideració y de respecte per part dels ciutadans decentes. Els autors y còmplissos de l'ignominia, de qui endavant no tenen dret a colzejar ab gent honrada. Aquesta no s'hi voldrà colzejar, y quan, passant pel carrer se topi amb ells, o s'haurà d'apartar ab fastic, o els haurà d'escupir ab ira.

S'ha acabat. En aquesta qüestió ja no hi ha adversaris polítics, sinó delinqüents de dret comú. Mai més aqueixos homes poden inspirarnos la més petita confiança ni la més lleu consideració. No s'ha de discutir més ab ells; se's ha de cridar AGAFEUROS! No se's ha de combatre: se's ha de denunciar a l'autoritat!

EL MARQUÉS DE MARIANO

Ahí ab el correu de Madrid arribà procedent de Reus el senyor marqués de Mariano. Ve disposat a encarregar-se de l'arcàdia, si bé encara tardarà a fer-ho uns quants dies. Al baixador del passeig de Gracia hi havia a rere'l governador, el bisbe, el senyor Serracella, el senyor Castillo y els quefes de municipals y urbans.

Decididament el senyor marqués ja està restablert. Ara pot haver recobrat la salut, perquè a l'Ajuntament se ha consumat l'obra explodida contra la dignitat y els interessos de Barcelona.

Commentant aquest apartament de l'arcàdia, se deia ahí per Ca la Ciutat que el marqués de Mariano ha obrat fins no gaire ideals per la ciutat quin en nom del rei, representa.

Pel projecte de portada d'aigues den Rivas, aprovat ahí per la forsa brutal de l'almada majoria lerrouxista, se compren dos caudals d'aigua d'un cost germà del marqués de Mariano.

El parent de l'arcàdia de reial orde se diu don Manuel de Torrem y vendrà a Rivas, un caudal procedent d'aigua tota altre procedent d'un pou (1.500 metres cúbics). Aquests dos caudals estan situats en la finca coneguda per Can Rivas. Pagan-se segons el projecte a 450 pessetes el valor del metre cúbic, i tindrem quell

Final de la sessió de l'Ajuntament

SEQUEIX LA SESSIÓ

La ressenya hem de continuarla, ont la deixarem en l'edició passada.

En aquest moment de la sessió hi ha presenciant els diputats a Corts senyors Rodés y Milà y Camps, l'exdiputat senyor Hurtado y l'exregidor senyor Riu (don P.).

El públic segueix essent nombrós.

Els grups fins a la matinada segueixen estacionats a la plaça de Sant Jaume. Després de parlar el senyor Lluhí, se guí la discussió de

EL VOT DEL SENYOR MARÍ

produint'se seguent incident:

QUI PARLA?

El senyor Monreal diu que té d'declarar l'aspecte tècnic de la qüestió, i citant comença a exposar el seu punt de vista, el senyor Mir diu que pera millor ordre del debat deuria varanar la discussió, a lo qual respon el senyor Lluhí que les paraules dels senyors Monreal y Riu seran ab les seves, l'exposició total de la qüestió. Insisteix el senyor Mir en lo demandat.

Torna a parlar el senyor Lluhí, qui diu qu'el senyor Mir en nom de l'orde, vol introduir en la discussió un veritable espert de desordre al volgut canviar alçí la discussió. Hi torna també el senyor Mir, arrapassat a lo seu, y el senyor Lluhí li picàs dits. Infervèl el senyor Monreal, qui diu que sent vivament no poder accedir a lo demandat pel senyor Mir, que s'enturbi y renunci a usar de la paraula.

Acaba'l incident, segueix en l'ús de la paraula'l senyor Monreal.

SR. RIUS

L'alusió que m'ha fet el senyor Lluhí, me posa en el cas de tenir que intervenir en aquest debat. Creu que qualsevol que sigui la convicció política de les persones que m'fan la corresa d'escolarme, reconeixeran que la qüestió que avui deuen resoldre, es la més important que jamà s'hagi plantejat en aquest Ajuntament. Y que es necessari que si la majoria radical del Consistori, se disposa a votar el dictamen qual aprovació els ofereixera la majoria de la Comissió de Reforma, serà precis que cada hu accepti a responsabilat sense atenuacions, perquè poble t'et dret a menyspreuar els termes mitjans en les coses que afecten a la seva salut y an el seu govern.

J'om proposo examinar les qüestions que planteja el vot del senyor Marí:

Són de dos ordres, unes afecten a les bases del concurs y són generals a tots els projectes; les altres afecten a cada un dels projectes y en particular, als que se presenten classificats en el dictamen dels mateixos.

Y fins necessaria de separar aquelles qüestions generals que són la base de la petició de que el concurs se declare desierto; d'aquelles altres qüestions que afecten a els projectes en particulars, mostrant que fins desde un punt de vista de tolerància sobre la seva inclusió en les bases, no poden de cap manera esser acceptats per Municipi.

En el dictamen de majoria se fa una classificació dels projectes en principals y secundaris. Jo sostinc que constitueix una infracció manifesta y evident de les bases del concurs.

La meva argumentació es ben senzilla:

En la base primera se diela quel bon curs tenia per objecte adquirir sociedat tal com quinés són les raons per les quals se separa del dictamen de l'Assessoria municipal, perquè no s'admeten d'aquelles altres qüestions que comprà la majoria d'ajunes que s'han de demanar conseil a personalies conegudes, però jo per molt que signi el respecte que m'mereixen en l'orde professional, privats els dos distinguts companys a qui se proposa perquè donguin aquest jutjament de protesto de que se sostenguin dels metus una qüestió que m'afecta com a regidor y de la qual tinc de respondre davant de la llei y de la conciència popular de Barcelona.

Y fins necessaria de separar aquelles qüestions generals que són la base de la petició de que el concurs se declare desierto; d'aquelles altres qüestions que afecten a els projectes en particulars, mostrant que fins desde un punt de vista de tolerància sobre la seva inclusió en les bases, no poden de cap manera esser acceptats per Municipi.

En el dictamen de majoria se fa una classificació dels projectes en principals y secundaris. Jo sostinc que constitueix una infracció manifesta y evident de les bases del concurs.

La meva argumentació es ben senzilla:

En la base primera se diela quel bon

SR. RIUS

L'alusió que m'ha fet el senyor Lluhí, me posa en el cas de tenir que intervenir en aquest debat. Creu que qualsevol que sigui la convicció política de les persones que m'fan la corresa d'escolarme, reconeixeran que la qüestió que avui deuen resoldre, es la més important que jamà s'hagi plantejat en aquest Ajuntament. Y que es necessari que si la majoria radical del Consistori, se disposa a votar el dictamen qual aprovació els ofereixera la majoria de la Comissió de Reforma, serà precis que cada hu accepti a responsabilat sense atenuacions, perquè poble t'et dret a menyspreuar els termes mitjans en les coses que afecten a la seva salut y an el seu govern.

J'om proposo examinar les qüestions que planteja el vot del senyor Marí:

Són de dos ordres, unes afecten a les bases del concurs y són generals a tots els projectes; les altres afecten a cada un dels projectes y en particular, als que se presenten classificats en el dictamen dels mateixos.

Y fins necessaria de separar aquelles qüestions generals que són la base de la petició de que el concurs se declare desierto; d'aquelles altres qüestions que afecten a els projectes en particulars, mostrant que fins desde un punt de vista de tolerància sobre la seva inclusió en les bases, no poden de cap manera esser acceptats per Municipi.

En el dictamen de majoria se fa una classificació dels projectes en principals y secundaris. Jo sostinc que constitueix una infracció manifesta y evident de les bases del concurs.

La meva argumentació es ben senzilla:

En la base primera se diela quel bon

teri fent no es l'acceptació definitiva en quin cas es precs que's digui ben clar y aleshores jo no puc admetre que'l concurs el resolguï prácticament dos advocats; o estem en aquest cas de resoldre definitivament, y aleshores jo no comprehension que's parvi d'una acceptació condicional y de que's deixi a persones alegades al municipi el determinar la propietat (entenguts be, no les cargues intrínseqüents que denri tenir els meus bons companys, els dos advocats assessors de que parla el dictamen), perquè jo, salvant tots els respects, entenc que la justificació del dret s'ha de fer davant de l'Ajuntament, y aquest hi d'esser sobrà per pendre aquesta resolució que crea sobre cada un de nosaltres una responsabilitat administrativa, y ademés perquè això no disposa la base setena del concurs com requisit indispensable per poguerlo fallar definitivament.

Per què totes aquestes infraccions? Quin mons hi tingut la majoria de la Comissió de Reforma per sostener la nostra competència sobre l'importants qüestions de la propietat de les aigues que comprà l'Ajuntament? Jo comprend que se demani conseil a personalies conegudes, però jo per molt que signi el respecte que m'mereixen en l'orde professional, privats els dos distinguts companys a qui se proposa perquè donguin aquest jutjament de protesto de que se sostenguin dels metus una qüestió que m'afecta com a regidor y de la qual tinc de respondre davant de la llei y de la conciència popular de Barcelona.

En aquesta resolució que crea sobre cada un de nosaltres una responsabilitat administrativa, y ademés perquè això no disposa la base setena del concurs com requisit indispensable per poguerlo fallar definitivament.

En aquesta resolució que crea sobre cada un de nosaltres una responsabilitat administrativa, y ademés perquè això no disposa la base setena del concurs com requisit indispensable per poguerlo fallar definitivament.

En aquesta resolució que crea sobre cada un de nosaltres una responsabilitat administrativa, y ademés perquè això no disposa la base setena del concurs com requisit indispensable per poguerlo fallar definitivament.

En aquesta resolució que crea sobre cada un de nosaltres una responsabilitat administrativa, y ademés perquè això no disposa la base setena del concurs com requisit indispensable per poguerlo fallar definitivament.

En aquesta resolució que crea sobre cada un de nosaltres una responsabilitat administrativa, y ademés perquè això no disposa la base setena del concurs com requisit indispensable per poguerlo fallar definitivament.

En aquesta resolució que crea sobre cada un de nosaltres una responsabilitat administrativa, y ademés perquè això no disposa la base setena del concurs com requisit indispensable per poguerlo fallar definitivament.

En aquesta resolució que crea sobre cada un de nosaltres una responsabilitat administrativa, y ademés perquè això no disposa la base setena del concurs com requisit indispensable per poguerlo fallar definitivament.

En aquesta resolució que crea sobre cada un de nosaltres una responsabilitat administrativa, y ademés perquè això no disposa la base setena del concurs com requisit indispensable per poguerlo fallar definitivament.

En aquesta resolució que crea sobre cada un de nosaltres una responsabilitat administrativa, y ademés perquè això no disposa la base setena del concurs com requisit indispensable per poguerlo fallar definitivament.

En aquesta resolució que crea sobre cada un de nosaltres una responsabilitat administrativa, y ademés perquè això no disposa la base setena del concurs com requisit indispensable per poguerlo fallar definitivament.

En aquesta resolució que crea sobre cada un de nosaltres una responsabilitat administrativa, y ademés perquè això no disposa la base setena del concurs com requisit indispensable per poguerlo fallar definitivament.

En aquesta resolució que crea sobre cada un de nosaltres una responsabilitat administrativa, y ademés perquè això no disposa la base setena del concurs com requisit indispensable per poguerlo fallar definitivament.

En aquesta resolució que crea sobre cada un de nosaltres una responsabilitat administrativa, y ademés perquè això no disposa la base setena del concurs com requisit indispensable per poguerlo fallar definitivament.

En aquesta resolució que crea sobre cada un de nosaltres una responsabilitat administrativa, y ademés perquè això no disposa la base setena del concurs com requisit indispensable per poguerlo fallar definitivament.

En aquesta resolució que crea sobre cada un de nosaltres una responsabilitat administrativa, y ademés perquè això no disposa la base setena del concurs com requisit indispensable per poguerlo fallar definitivament.

En aquesta resolució que crea sobre cada un de nosaltres una responsabilitat administrativa, y ademés perquè això no disposa la base setena del concurs com requisit indispensable per poguerlo fallar definitivament.

En aquesta resolució que crea sobre cada un de nosaltres una responsabilitat administrativa, y ademés perquè això no disposa la base setena del concurs com requisit indispensable per poguerlo fallar definitivament.

En aquesta resolució que crea sobre cada un de nosaltres una responsabilitat administrativa, y ademés perquè això no disposa la base setena del concurs com requisit indispensable per poguerlo fallar definitivament.

En aquesta resolució que crea sobre cada un de nosaltres una responsabilitat administrativa, y ademés perquè això no disposa la base setena del concurs com requisit indispensable per poguerlo fallar definitivament.

En aquesta resolució que crea sobre cada un de nosaltres una responsabilitat administrativa, y ademés perquè això no disposa la base setena del concurs com requisit indispensable per poguerlo fallar definitivament.

En aquesta resolució que crea sobre cada un de nosaltres una responsabilitat administrativa, y ademés perquè això no disposa la base setena del concurs com requisit indispensable per poguerlo fallar definitivament.

En aquesta resolució que crea sobre cada un de nosaltres una responsabilitat administrativa, y ademés perquè això no disposa la base setena del concurs com requisit indispensable per poguerlo fallar definitivament.

En aquesta resolució que crea sobre cada un de nosaltres una responsabilitat administrativa, y ademés perquè això no disposa la base setena del concurs com requisit indispensable per poguerlo fallar definitivament.

En aquesta resolució que crea sobre cada un de nosaltres una responsabilitat administrativa, y ademés perquè això no disposa la base setena del concurs com requisit indispensable per poguerlo fallar definitivament.

<p

Y uns convenis y unes inscripcions con-
foses en el Registre.

Però, ademés, l'Ajuntament s'ha oposat a les concessions demandades per en Saus junt amb particulars. De manera que nosaltres som els primers que hem impugnat lo que després compra l'Ajuntament. O la nostra oposició es injusta o no ho es. Si lo primer, jo deixo la responsabilitat de dirlo an els de la majoria. Si no ho es, com anem a comprar una cosa que perjudica als pous de Moncada, en una paraula, tenint com ténim més en la llei per salvar els nostres drets, donar la raó an aquest senyor comprantl' aigua que n'se perto recullir del dret més avall. Es això lo que penso y voleu?

Finalment el senyor Rius s'ocupa de la proposició de «La Catalana», examinant baix el punt de vista del dret internacional, demanant que aquesta qüestió s'estudi devidament per evitar discutits.

El discurs admirable, ple de sana doctrina jurídica del jove regidor federal nacionalista, cui com una massa sobre la majoria y sobre tot sobre'l letrats d'aquesta.

S.R. MIR

Per si parla el leaders ferroviari. Comença a dos quarts de quatre del matí.

Naturalment, segons el senyor Mir, això de l'Hospita municipal està en situació immillorable, tant que li permet calificar de pessimista al senyor Lluhi. No li ha agratit al senyor Mir que'l senyor Lluhi hagi dit que correspon a la majoria, que governa, resoldre la qüestió de les aigues, no a les minories que no exercen govern. Això, segons el senyor Mir, es fer obra negativa. Y, està clar, troba que les minories l'haurien de fer positiva la obra, donant solucions y consells que no seguirien els de la majoria. Encara que això darrer s'ho cala.

Confessa que's troba en una situació difícil, per quan ell en la qüestió tècnica no hi entén una paraula. Ell confiava ab els senyors Marí i Callén, y per això quel primer presenta un vot particular. Presentar aquell vot particular, diu, ha estat una manca de valor cívic.

El senyor MARÍ:—No me n'ha mancat mai de valor cívic!

Segueix l'orador trobant contrast entre l'àmbit de seretut en que's desenrola el debat y l'àmstera que califica d'insana, que plana per damunt de la ciutat.

Recificant la seva manifestació abans feta, oure ara que'l vot particular del senyor Marí obceix al desig que té aquest de què'l problema's divulgu dissipant la imprecisa que l'envolta.

Els grans enemics de que's resolgu el problema són els interessos creats. Y en aquestes circumstancies, l'home declara que s'ha de menester molt de valor cívic perdefensar el dictamen.

Segueix parlant molt llarg, sense dir res, s'exalta, s'enroliga y el geste de martell de la seva mà, sembla volgut aixafar a les minories.

Tracta tot seguit unes paraules del senyor Lluhi y diu que quan per primera vegada a Barcelona el partit radical presenta uns pressupostos sincers, clars, i, malvells, les minories han fet política de oposició. Cóm si estessin en sessió de pressupostos!

Després parla de la limpia pública y posa en seu paraules un ròmelodramatic, que encara que fassí plorar an en Vinaixa, fa riure a tothom. Ningú sab a què ve a torn.

Afirmà que l'adquisició d'aigua no es com la d'un anell o un brillant (naturalment) y això li serveix pera justificar que'l propostors no tinguin títuls de possessió. Y si les minories no fallen, s'afegeix, mentre no vinguin aquests títuls, el públic crerà que es que no volen fallar.

Y després d'un gran castell de focs de artifici, s'asseu el senyor Mir, suant y fatigat. No cala que's cansés tant pera dir tan pocosa.

S.R. LLUHI

Es precis, diu, que diguem les coses clares. S. S. pretén que seguim a la majoria per camins descabellats y com no ho volem fer, se'n diu que fem obra negativa.

Ha passat això, en lo del Banc, en lo dels pressupostos y en altres questions. No es cert que neguem sistemàticament el nostre concurs a la majoria. Nosaltres procurem anar a punts de coincidència y, com que aquests no venen, per això no colaborem. Si arribem a punts d'irreductible disparitat, la culpa no es nostra.

Les bases del Concurs les heu paral·les, si bé obtingueren la colaboració de tot el Consistori. Són filles vostres. Per això tinc el devoir d'exigirlos que no tréguen aquestes bases.

Nosaltres som fidels guardadors d'aquestes bases. Per la vostra temeritat no hem arribat a la coincidència. Es que jo tinc cap culpa en que cap proposició estigué dient dins les bases?

El senyor MIR:—Sí que n'hi ha!

El senyor LLUHI:—No n'hi ha y la prova es que vosaltres no us atreviu a proposar noblement sense aquest comit d'advocats.

S. S. somia en quant a la solució del Concurs d'aigues y no es extrany, perquè estem en hora molt avansada! (Rialles.)

Totes aquestes ventatges ilusories ja les discutirem d'aquí tres anys si som vivis. Ara hem de discutir la realitat d'avui. S. S. senyor Mir, no m'ha donat una sola raó financeria, lo qual no extraño, perquè encara presideix la Comissió de Cimentiris, més que la d'Hospita. (Rialles.)

El senyor MIR:—S. S. es trist.

El senyor LLUHI:—Ja ho sé, però poro sempre una dolsa pau en el meu estet per què no perdre mai per més que vulgu discutir ab mi S. S.

El milà y mitg que podrem estalviar per interessos si nivellessim els pressupostos, es una insensata no estavariam.

Ademés, l'Ajuntament no té el dret de donar una sola pesseta sense garanties, perquè podrà desapareixer aquesta peseta ab greu responsabilitat pera la majoria que haguts votat la concessió.

Jo no compartoix, segueix dient, les idees hisendistes del senyor Mir, ni creu que l'Hospita estigui en mal estat per estar en més de quatre banquers.

Jo pren bona nota d'aquest criteri de reticències que observeu ab nosaltres. No

voleu acceptar nostre criteri, quan aquest no coincideix ab el vostre, ni voleu reconèixer que fem nosaltres tots els esforços per arribar a coincidències.

Si això se pren com norma política, allà vosaltres, ab lo que passi. Per això no ho es. Si lo primer, jo deixo la responsabilitat de dirlo an els de la majoria.

Si no ho es, com anem a comprar una cosa que perjudica als pous de Moncada,

en una paraula, tenint com ténim més en la llei per salvar els nostres drets, donar la raó an aquest senyor comprantl' aigua que n'se perto recullir del dret més avall. Es això lo que penso y voleu?

Finalment el senyor Rius s'ocupa de la proposició de «La Catalana», examinant baix el punt de vista del dret internacional, demanant que aquesta qüestió s'estudi devidament per evitar discutits.

El discurs admirable, ple de sana doctrina jurídica del jove regidor federal nacionalista, cui com una massa sobre la majoria y sobre tot sobre'l letrats d'aquesta.

Rectifica. Acusa al senyor Lluhi y als seus amics d'haver canviat de conducta d'un quant temps enr.

Una veu:—D'ensà que us heu posat el mundo por monteras.

Segueix el senyor Mir, emprèntentes contra'l los regionalistes. Es a dir, pel senyor Mir, l'Ajuntament fa política agressiva.

Les minories, pel senyor Mir, haurien de ser mansones, colaborent sempre a lo que la majoria volgues.

S'extén en llargues (com havien d'esser) consideracions, provant de rebatre les afirmacions que sobre finances ha fet el senyor Lluhi.

S.R. LLADÓ

Parla per responder als senyors Mir y Rius.

Comença recordant unes paraules del senyor Marí, qui deia que l'aspecte tècnic y econòmic eren els més interessants. Ell crea lo mateix que'l senyor Marí de quodiu que sab revestir-se sovint del sentit comú en el qual té l'orador més confiança que en el jurídic, perquè ja es tem far de veure com mai dos advocats se poseen d'acord.

Recull després algunes de les manificacions en el dictamen dels quets de negociat, dictamen que atribueix a la aprobació dels

discutits dels que donaren.

Tracta del quebrantament de la base VII del concurs y diu que no existeix aquest quebrantament, perquè ara per ara sols se falla sobre aigues y no sobre condicions personals que s'estudiaran y discutiran més tard.

Diu que tot lo que vagi contra aquest criteri es pertorbar la vida de l'Ajuntament y de la ciutat.

Rectifica algunes afirmacions dels senyors Rius y Mengual, originant un petit incident en el que llenya un raig de coses en Vinaixa ab la seva acostumada imprènsa.

Segueix el senyor Lladó fent una excursió històrica per les aigues y en el relleu toquen dos quarts de sis. Cita una pila de textos legals en defensa de la titulació de propietats que fan referència a la ciutat Rivas.

Defensa an aquest senyor invocant en seu favor la disposició del «Mandato».

Aquest senyor, que es un mal educat, parla en termes melodramàtics y incorreccions d'una afirmació del senyor Rius, provocant fortes rumors en les minories y part del públic.

Al final s'embolla y diu una pila de disbaratars que li rectifica entre ironia y compassiu el senyor Nualart.

Acaba respondent al senyor Lluhi, al qui dóna també unes quantes coses més infantiles que no pas ofensors, entre elles díu geni representant d'un partit burges.

L'IGNASI IGLESIAS: Sense automòbil.

Segueix en Lladó dient que si el senyor Lluhi vol defensar el deute dels rius els defensen els dels pobles.

Aquí la colla de la gana, choregrafia per alguns radials, s'entusiasma y aplauideix. Hi ha un xic de xibar, resta final.

Acaba respondent al senyor Lluhi, al qui dóna també unes quantes coses més infantiles que no pas ofensors, entre elles díu geni representant d'un partit burges.

CLÍNICA C. CROUS

A les sis del matí—diu—estem en plena galimatx. O nosaltres no'n expliquem bé, o a vosaltres no us dona la gana d'entendre.

A mi de petit se m'ha educat en el respecte a les lleis y després per la carrera ho après prakticament lo mateix.

Jo no tinc res que veire si les bases son bones o dolentes, però sigui com sigui, les proposicions que no entrin direc'telles, no deuen admeteres.

No sé si les coneixeu les bases, però jo us dic que la segona diu que'l propostor han d'esser propietaris o concessionaris. Desd'el moment que en elles se fa referència als títuls de propietat, senyal que aquests títuls són necessaris.

La base octava, contradint al senyor Lladó, diu que avui es dia de resolució definitiva.

Això—exclama—es més clar que l'aire que volen regalar-nos!

No es cert, com hi diu el senyor Lluhi, d'aquesta coincidència entre ell y el senyor Marí, perquè'l senyor Marí a la Comissió de Reforma tingué dubtes y a petició d'ell se van fer preguntres pertinents als quets de la casa. (El senyor Marí fa signes afirmatius.)

Ara si a vosaltres us sobreven aquestes bases, perquè no fassí plorar an en Vinaixa, feua unes noves, y allà vosaltres.

Nosaltres sempre hem estudiat els assumptes y especialmente aquest de les aigues, però, com hi diu, que passava per davant de les bases del concurs, de la llei y del dictamen de quets pera fer triomfar aquestes proposicions del dictamen, no badem tan pera comprendre que allí hi sobrevin. Nosaltres s'han colabrat ab tot o ab res. No hi estem disposats a colabrar sols an allí que a vosaltres us convingui. (Molt bé.)

Segueix el senyor Mengual provant al senyor Lladó que no poden admeteres les proposicions que proposa el dictamen, perquè no existeixen els títuls de propietat. Si prescriu d'axò—acaba dient—el meu fill serà calvo com jo quan veire les aigues a vosaltres.

El senyor MIR:—Sí que n'hi ha!

El senyor LLUHI:—No n'hi ha y la prova es que vosaltres no us atreviu a proposar noblement sense aquest comit d'advocats.

S. S. somia en quant a la solució del Concurs d'aigues y no es extrany, perquè estem en hora molt avansada! (Rialles.)

SR. PUIG D'ASPRER

Ara el sentim! D'aleshores que va venir de l'Argentina que no li havíem sentit la veu.

El senyor Puig ens diu que té una opinió y aquesta es que no ofereix l'assumpto cap dificultat legal. A més que de lo que's tracta per part de les minories es de fer obstrucció. Y que no diu res més que s'adhereix a lo dit pel senyor Lluhi.

Vaja, vaja...

S.R. RIUS

Rectifica negant al senyor Lladó autoritat per attribuir proposits partidistes, per quan es el senyor Lladó el qui converteix sempre totes les qüestions administratives en polítiques.

Diu an el senyor Lladó que pera discutir s'ha despullat del seu caràcter d'advocat, matant el dret civil.

S. S. no n'ha tingut prou ab dirigibles a nosaltres, sinó que les ha dirigides també, crudelment, a l'assessoria. Si fos cert lo que d'aquesta ha dit S. S., l'assessoria hauria de desapareixer. (En Puig d'Asper ab el cap fa signes afirmatius.)

Jo voldria—diu—que'l senyor Lladó ens expliqués quin concepte li mereix en

sens que compra propietats y drets per 175.000 pessetes, y ara ens ofereix la venda de 18 milions!

Estudia rapidament les bases del concurs, especialment la que prescriu que s'ha de sometre la titulació a examen d'uns advocats.

SR. MARÍ

Torna a rectificar y diu que'l dictamen del senyor Lluhi l'ha convençut encara de la pertinència del seu vot particular.

La base 8ª per l'orador es la desgracia del concurs. Com que cap projecte complexe las bases, el concurs s'havia de deixar.

SR. MIR

Rectifica. Acusa al senyor Lluhi y als seus amics d'haver canviat de conducta d'un quant temps enr.

Una veu:—D'ensà que us heu posat el mundo por monteras.

Segueix el senyor Mir, emprèntentes contra'l los regionalistes. Es a dir, pel senyor Mir, l'Ajuntament fa política agressiva.

Les minories, pel senyor Mir, haurien de ser mansones, colaborent sempre a lo que la majoria volgues.

Crea que'l dictamen de la majoria es de ruïna de Barcelona. Acaba demanant que es suspendgui la sessió, perquè ja està enterada.

SR. LLADÓ

Rectifica novament sense dir res de nou.

VOTACIÓ

A les set del matí se posa a votació nominal el vot particular del senyor Marí.

Es rebutjà per 25 vots contra 20.

CRONICA DE FORA

CATALUNYA ESPANYA EXTRANGER

(PER TELEFON
Y TELEGRAF)

Lo de l'Ajuntament

Impressions del debat d'ahir a l'Alta Cambra sobre la gestió del Municipi madrileny

Madrid, 29 novembre. — Els Circos republicans estan animadissims, comentantse acaloradament els discursos pronunciats ahir en el Senat ab motiu de la gestió de l'Ajuntament de Madrid.

Totom està conforme en que no es la gestió de l'Ajuntament lo que's combat, perquè aquesta gestió es tan bona com dolenta com la de tots els demés Ajuntaments. Lo que sembla que's vol combatre es l'acció republicana de l'Ajuntament de la capital d'Espanya.

L'odi que demostra el senyor Prast a la minoria republicana obreix a la derrota que sofrí en les eleccions de diputats per Madrid.

Se recordava l'intervenció que tingué com a regidor en molts assumptes de l'Ajuntament, que combatiren els republicans per considerals perniciosos per el poble y esser veritablement «infectes», y de tot això sembla que no se'n vol recordar el senyor Prast.

Alguns se proposen recordarlos en la sessió pròxima de l'Ajuntament.

Els regidors liberals y conservadors també's mostren disgustats ab el senyor Prast, com ab el marqués de Portago y el comte de Penávaler, doncs al formular càrregos contra l'Ajuntament, els hi englobaren a tots, sense fer salvatges de cap classe.

In aquest sentit els han collocat en una situació difícil.

En canvi, tant els republicans com els monàrquics, eloigaven sense reserves el discurs del senyor Canalejas.

S'a la sessió di dividires, els regidors se defensaran, encara que l'arcalde intenti impedirlo.

Se deia que determinats exigidors visaven aquests dies en alguns personatges liberals y conservadors preparant-se per el cas de que se sospengu l'Ajuntament y se'n nomeni un altre d'inter-

DE BILBAO

Estat de les vagues. — Incendi d'una fàbrica de corderia. — Detenció. Denuncia d'un periòdic

Bilbao, 29 novembre. — Segueixen en el mateix estat les vagues de les mines «Primitiva» y «Justa».

Està a punt de solucionar-se la vaga de la mina «Estrella».

Es probable que demà entri ja els obrers al treball.

— A la ribera de Deusto s'ha declarat un violent incendi en la fàbrica de corderia que quedà completament destruïda. No ocorrenegueren desgracies.

Al llac del sinistre hi acudiren els autoritats y el servei d'incendis d'aquesta ciutat, treballant intímidament pera sofocar l'incendi.

A Plenària ha estat detingut un tal Manuel Garrido que anava al davant d'un grup de carrers donant visques a la República.

La guarda civil l'amonestà, però el tal Garrido va dirigirlos aleshores tota classe d'insults.

— El nombre d'*El Lliberal* del 19 del corrent ha sigut denunciada per la publicació d'una carta datada a Santiago que l'arcalde considera ofensiva per la seva persona.

Firmava la carta el senyor Zubillaga, qui hi sigui processat.

LO DE NOVETATS

Madrid, 29 novembre. — La premsa pública una carta dels autors de l'obra «Luz en la fàbrica», donant tota classe d'explicacions als estudiants y afirmando que no estigué en el seu ànim el molestar en cap gènere.

També publicaren els periòdics una altra carta dels estudiants explicant la seva actitud en la qüestió, diuen que una volta tot aclarat no s'oposen a que se presenti l'obra ab les degudes rectificacions.

L'OBSTRUCCIÓ CONSERVADORA

Madrid, 29 setembre. — A l'última hora en el Senat y sense que ningú s'hi esperés ha començat l'obstrucció conservadora al pressupost d'Instrucció pública.

Els senyors Allende, Rodríguez Samper, han pronunciat molts discursos y rectificacions en mitjà de l'aborriment de la Cambra que ha quedat sols ab una dotzena de senadors.

Entre a la Cambra el ministre de Ma-

El senyor AIMOS (Salvador), de la Comissió de presupuestos li contesta.

Diu que no's preocupa ni de l'assumpte del Congrés ja tindrà compeix de lo ocurrir.

El PRESIDENT manifesta que la Comissió del Congrés a l'enterre dictamen tindrà en compte no infringir cap regulament y molt temps la llei de relacions entre abduïts Cambres.

El conte d'Esteban COLLANTES demanda qu'el ministre de la Guerra porti a la Cambra el projecte de llei pel qual s'enviaran els exercits dels mésics militars als rotlles dels sargentos.

El ministre de MARINA ofereix trasmetre el preg al seu company el ministre de la Guerra.

(Ocupa el banc blau el ministre d'Instrucció pública.)

El senyor BURELL parla pera aportar dades relatives al pressupost, que han sigut sollicitats pel senyor Rodríguez Samper.

Demanda a la taula qu'es declarar si el nom.

Justifica la conducta den Perezagut y repeteix quel voler donar caràcter polític aquests moviments obrers es separar per complet de la realitat.

El senyor DUENAS li contesta per la comisió.

Rectifiquen abdós.

Els senyors GANDARIAS consum el seu torn.

El senyor ORTEGA Y GASSET li contesta.

Rectifiquen abdós.

El marqués de LLEMA consum el seu torn.

Don Melitó QUIROS li contesta y rectifiquen tots dos.

El senyor AZCARATE, president de la comisió, fa el resum del debat.

Queda aprovat el projecte de la jornada a les mānes.

Després d'algun altres pregs d'esta interès, s'entra a l'ordre del dia.

Segueix el debat de pressupostos.

Se posa a discussió el projecte sobre l'impost d'utilitats.

Els senyors GARRIGA y URZAIZ combaten l'obra del ministre dient que devia fer extensiu a altres entitats els mésics.

Queden aprovats els articles del primer al quin y s'ajexa la sessió.

SENAT

SESSIÓ DEL DIA 29

Sobre la sessió a les 4:40 baixa la presidència del senyor Monteno Rios.

El banc blau està desert.

El senyor ALVAREZ GUIJARRO se lamenta de que en el Congrés se discutíen en dicmanet relativament al pressupost del ministeri de Foment després d'haver sigut aprovat pel Senat.

Entra a la Cambra el ministre de Ma-

El senyor AIMOS (Salvador), de la Co-

missió de presupuestos li contesta.

Diu que no's preocupa ni de l'assumpte del Congrés ja tindrà compeix de lo ocurrir.

El PRESIDENT manifesta que la Comissió del Congrés a l'enterre dictamen tindrà en compte no infringir cap regulament y molt temps la llei de relacions entre abduïts Cambres.

El conte d'Esteban COLLANTES de-

demandà qu'el ministre de la Guerra porti a la Cambra el projecte de llei pel qual s'enviaran els exercits dels mésics militars als rotlles dels sargentos.

El ministre de MARINA ofereix tras-

metre el preg al seu company el ministre de la Guerra.

(Ocupa el banc blau el ministre d'Instrucció pública.)

El senyor BURELL parla pera aportar dades relatives al pressupost, que han sigut sollicitats pel senyor Rodríguez Samper.

Demanda a la taula qu'es declarar si el nom.

CASOS D'ENVERINAMENT

Madrid, 29 novembre. — El senyor So-

nia ha anunciat al senyor Cañalejas que demà tractarà en el Congrés, d'assumptes del Municipi madrileny, pregant al aquest morir que assistixi a la Cambra el ministre de la Governació.

LA REVOLUCIÓ A MÈXIC

Mèxic, 29 novembre. — Ahir, a Chihuahua, hi hagué una empennada batalla entre 400 maderistes y 800 homes dels tropes federales.

Els revolucionaris quedaren derrotats.

Tingueren treze morts y molts ferits. Les tropes federales s'ingueren molts ferits, però cap mort.

CASOS D'ENVERINAMENT

Madrid, 29 novembre. — A la casa de de socors de l'Hospital han sigut assistits dos individus en estat grevinós per haver menjat olives enverinades.

ENGINYER ROBAT

València, 29 novembre. — A un enginyer que's dirigeix a Barcelona pera penedre par en la subasta de tinglados que s'han de construir en aquell port, li ha sigut robat en el tren un maletí que contenía plànols y documents relacionats ab aquella subasta.

NOVES MANIFESTACIONS

París, 29 novembre. — Diuen de Moscou que s'han realitzat noves manifestacions d'estudiants contra la pena de mort.

Han estat dissolts pels húsars, cosacs y la policia montada.

Resultaren molts ferits, practicant-se diverses detencions.

La major part dels detinguts són estudiants.

Ademés han estat detinguts 13 membres del Comitè Central dels Sindicats Obrers.

CONGRES

SESSIÓ DEL DIA 29

A les 3:10 s'obre la sessió, baixa la presidència del comte de Romanones.

El banc blau hi ha el quefue del Govern.

Preg y pregunta. — El senyor MORET (don Josep) formula un preg de

interès local.

Orde del dia. — Se posa a discussió el dictamen sobre'l projecte de llei que regula la jornada en el treball miner.

El senyor IGLESIAS (Pau), consum el primer torn, contra la totalitat.

Parla de la vaga de Bilbao, que ha sigut la que ha donat origen a aquest projecte.

EL FI D'UN MOTÍ

Rio Janeiro, 28 novembre. — Els nàvils, les tripulacions dels quals s'havien revoltat, entraren a la rada de Rio Janeiro ahir, a dos quarts de dues de la tarda.

Dits vaixells seguiren ostentant una bandera roja en el pal major.

A les set de la tarda, després que un delegat pel ministre de Marina anà a bord, els amotinats deposaren la seva actitud.

Els oficials nomenats pel Govern pregueren tot seguir el comanament dels nàvils.

Joao Cândido, quefue dels revoltats, y 40 dels seus companys, han abandonat el «Minas Geraes».

S'ignora on són.

Clinica C. CROUS

TUBERCULOSIS PULMONAR (tisis)

Tratamiento especial exclusivo

INHALACIONES FRÍAS Y ÁVAPOR,

ELECTRO-TERAPIA, MASSAJE,

SAGES, ETC.

CURACIÓN SEGURO

si se nos consulta a tiempo

Dosimetría gratis

en las horas especiales

de 11 a 2 y de 8 a 7

Visita reducida: de 8 a 10 de la noche

Carmen, 56, pral.

SALUD - BELLEZA - FUERZA

la conseguireis combatiendo sin riesgo a los

HERPES tanto internos como de la piel mediante el uso del

ROB XARRIE

De venta en farmacias y droguerías de

España y América

NEGOCI RÁPID

Se compran móbiles de totes classes pi-

nas, caixes de adults, matlasses caixes,

barratines y pisos sencers per importants

que siguin; se paguen b' y al comptar. Cam-

pa número 43.

Mobles bons y baratos

compraren en les grans existències del carrer

Pere IV, número 301 (abans Carrer de Ma-

tró), Quatre cantons. Llit de Viena, somier y